

Đường rơm

Bây giờ đầu tháng năm, bạn có thể về thăm những làng quê vào mùa gặt. Trên sân đình, ngoài cánh đồng, máy tuốt lúa, sàng sảy đang hoạt động hết mình, phun rơm thành những chiếc cầu vòng vàng óng. Tiếng máy nổ sôi động hằn lên một không gian yên tĩnh ngày nào, âm thanh tiếng đập của trái tim mùa gặt.

Bạn đã có lần nào đi trên con đường ngõ rơm vàng chưa? Thường mùa gặt tháng 5 trời nóng nằng, có dịp về thăm quê, mắt ta no nê, bùng lên sắc màu óng ả của rơm làng, chân bước lên những con đường rơm mà như đi trên no sự no ấm của quê hương. Rồi tự dưng nghĩ về những năm đói khổ, cơ hàn, mất mùa vì lụt lội, vì hạn hán, làng quê trắng tay, dù chỉ là những ụ rơm vàng cho trẻ con tha hồ đùa nghịch cũng không có... Lòng ta sẽ dâng lên niềm vui. Những cọng rơm vàng như núm chân người mừng rỡ trong nắng hè. Ta biết được phía sau cọng rơm vàng kia ẩn chứa bao điều mong ước, về sự no ấm từ bao đời nay. Chúng ta ai chẳng có một tổ tiên, cội nguồn, gốc gác, họ mạc từ làng quê ra đi. Vì vậy, ta về một vùng quê nào đó trong mùa gặt, trong ta bỗng trĩu nặng về một làng cội nguồn bừng sáng trong ký ức và tâm hồn ta như một bức tranh làng quê với những đường nét từ hình ảnh mái đình, cây đa, bến đò, cánh đồng, lũy tre... cùng với màu xanh mượt mà, đầm thắm... tất cả như hoà quyện cùng biết bao kỷ niệm vui buồn cả đời người, thấm đẫm tình người và đặc biệt là thế giới tuổi thơ trong vắt đã đi qua...

Bây giờ đang là mùa gặt tấp nập. Nắng ngập đồng và mồ hôi người nông dân nhễ nhại trong ánh mắt và nụ cười rạng rỡ được mùa. Những rặng tre bao quanh làng bóng trùm mát rượi. Men theo những con đường làng chạy theo bờ tre. Con đường nhỏ nhắn, chiều ngang chỉ đủ cho hai con trâu đi. Vậy nên khi mùa gặt về, tất cả những ngã đường, mặt ngõ, sân đình, sân nhà... đều phơi rơm kín đất. Niềm vui được mùa làm cho mọi người quên đi sự vất vả, nhọc nhằn. Con đường rơm vàng ấy báo hiệu sự ấm no, nối tắt từ làng này sang làng khác.

Thảo Nguyên (TT Huế cuối tuần)